

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

Misjonens dag

Fjellhamar kirke 26. mai 2013

Lukas 24,45-48

PREKEN

Nå skjønnte jeg det! Jevnt og trutt har jeg sånne opplevelser. Hvor et ord, et begrep, en sak, en ting i livet eller troen, plutselig får en ny og gjerne større og dypere mening. Ved noe jeg leste, eller ved at noen mennesker lærte meg noe nytt om det, en ny måte å se det på. En sjelden gang også ved at jeg selv satt og tenkte og så ting på en ny måte. En sånn ny forståelse kan av og til være ubehagelig med tanke på hvordan du har gjort ting før, men som regel er det en fascinerende opplevelse. Nye perspektiver og muligheter. Forfriskende og fornyende, og som absolutt kan føre til at man endrer på hvordan man gjør ting.

Dagens tekst står midt i en sånn prosess. For disiplene personlig, men også for hele Jesus-bevegelsen. Uten den nye innsikt som plutselig gikk opp for disiplene, hvor brikker falt på plass, så hadde ikke vi hatt Jesus-troen og kirka i dag.

Lukas 24,45-48: *45 Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå skriftene, 46 og han sa til dem: «Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, 47 og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. 48 Dere er vitner om dette.*

Gjennom evangeliene og de tre årene med Jesus så hører vi jo stadig vekk om disiplene at de ikke forstår, de misforstår, de er trege til å tro eller har lite tro. Teksten vår er hentet fra tida mellom oppstandelsen og himmelfarten. Fokus i disse tekstene er å møte, se og tro den oppståtte og levende Jesus, og åpne deres forstand så de kan forstå skriftene. I innledningen før vår tekst så står det så ærlig om denne gjengen at tvilen våkner i deres hjerter. At de i sin glede enda ikke kunne tro, men bare undret seg. Så tok de på han. Så han spiste. Etter vår tekst tilber de Jesus på kne, vender tilbake til Jerusalem i stor glede hvor de møtes i templet og lovpriser Gud. De dør alle unntatt Johannes som martyrer for sin tro, og Jesustroen brer seg fra dem ut i verden og gjennom historien. Og på Fjellhamar i dag feires to av tusenvis av gudstjenester i vår verden i overgivelse, tilbedelse og tro på denne mannen.

Det skjedde noe nytt i disse dagene mellom oppstandelsen og himmelfarten. En ny forståelse og en ny innsikt. Et nytt perspektiv som for alvor forandret disiplenes liv. Og startet hele Jesus-bevegelsen. Kristustroen. Med tanke på alt det radikale og grensesprengende Jesus sa om seg selv så måtte disiplene se han oppstått etter den brutale korsfestelsen for å kunne tro og forstå. Uten møtet med en oppstått Jesus kunne aldri denne innsikten og troen ha vokst frem.

Denne nye innsikten og forståelsen, er ikke tatt ut av løse luften, noen helt nye og svevende ideer og tanker. Nei, Jesus åpner disiplenes forstand så de kan forstå skriftene. Det finnes ingen ny sann kristen forståelse som ikke har dekning i Guds Ord. Jesus selv henter dekning for det nye som skjer, for evangeliet, i skriftene. Så ble evangeliene om Jesus kjernen i Guds Ord og vår bibel. Og siden har en av kirkens og troens mest grunnleggende og gjentagende kamper vært å følge Jesus eksempel også her. All ny innsikt og forståelse må ha dekning i Guds Ord. Så også i dag. Ny tider, ny

kunnskap, ny perspektiver gjør at vi ser nye sider av livet og troen. Men uten dekning i Guds Ord er det ikke god fisk, sann kristen tro.

Jesus gir selv disiplene essensen i den nye innsikten, så enkelt og klart: *Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes.*

De fire evangeliene forteller ulikt om Jesu fødsel. Oppveksten de neste 30 årene forteller de nesten ingenting om. Så forteller de mye likt men en del forskjellig fra de tre årene han går om kring offentlig. Men den siste uken i Jerusalem bruker de alle nesten 1/3 av evangeliet til. Det er kjernen i evangeliet. Messias som lider, soner for synden når han dør på korset, og oppstår tredje dag. For oss kanskje en gammel sannhet. Den gang var det helt utrolig nytt. Og det forandret alt. Men nytt eller gammelt, all gammel og ny innsikt, alt i bibelen samler seg rundt dette sentrum. Det finnes ingen sann kirke som ikke bygger sin grunn på denne hjørnesteinen. Ella ble døpt på dette grunnlaget, og merket med korsets tegn til et vitnesbyrd om at hun tilhører den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus. Trosopplæring er jo den store satsingen i kirken i dag. Å lære de nye generasjonene om kristen tro og bibelens fortellinger og kirkens liv. Om vi lager aldri så fengende og kule ting for barn og unge om menneskeverd og kjærlighet og rettferdighet, men ikke forkynner den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus så har vi mislykkes og feilet med oppdraget.

Den finnes heller ikke en forkynnelse av Jesus-troen, av denne nye innsikten som ikke innebærer omvendelse og tilgivelse for syndene. Å omvende seg er å vende seg en annen vei. Andre retning. Ta et valg om retning i livet. For lille Ella har dere foreldre nå gjort dette valget. Dere ønsker at hun skal høre til hos Jesus. Dere har vendt hennes liv mot Gud. Fått del i den korsfestede og oppstandne. Tilgivelse for syndene og håpet om evigheten. Så må Ella selv velge holde seg vendt mot Gud med sitt liv videre. Med deres og vår hjelp hele veien, men med årene med sin egen tro og tilslutning. I denne daglige omvendelse står vi alle. På nytt og på nytt å

vende vårt liv til Gud, til den korsfestede og oppstandne, til hans nådige tilgivelse for syndene.

Hvis vi som disiplene har skjønt hva denne nye innsikten innebærer, hva skriftene forteller om Messias som lider og står opp betyr, så følger Jesus siste ord helt naturlig med. Dette må forkynnes for alle folkeslag. Dette må alle få høre. Og det er vi som er hans vitner. Ingen andre. Begynn med deres egen by, Jerusalem. Eller Lørenskog. Her har vi de siste tiårene vel nesten fått alle folkeslag inn i blant oss. Men vi kan vri litt på det ordet og si alle slags folk. Evangeliet skal deles med alle slags typer folk. De vi har sansen for og de vi ikke har sansen for. Hvem det enn er. Om de passer inn eller ikke. Sportsidioter, metallrockere, arrogante bedrevitere, puslete navere og trygdede, pengekjære, innadvendte, gjerrige, utadvendte, travle, overfladiske, funksjonshemmede, og nerder av alle slag. Osv.

Som menighet er vi dedikert til å vitne om den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus her på Fjellhamar og Lørenskog. Vi står sammen med de andre menighetene som Frelsesarmeen om dette. Vi står sammen som fellesskap her i kirka, og fellesskapet vårt er et sterkt vitnesbyrd. Med gudstjenester, gratisuke, aktiviteter for barn og unge, for eldre og voksne, eldre og syke. Men aller mest med møtene vi har med folk personlig. Et møte med et menneske som tror, midt i livets kamper og gleder, er uslåelig som vitnesbyrd.

Som menighet ønsker vi også å ta del i oppdraget med forkynne for alle folkeslag. Den store verden kommer stadig nærmere, og angår oss. Som menighet har vi valgt å bidra to steder. Som sendemenighet for Kåre og Aslaug i Vietnam. De har nå vært der i ett av fire år med Misjonsalliansen. Der gir de sammen med lille Anna av sin tid og ressurser for å hjelpe og vitne om den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus. Vårt bidrag er minimum å be for dem og gi økonomisk støtte til arbeidet slik vi gjør i dag.

Men også vise interesse og oppmuntre dem for det trenger de. Og inspireres av deres tro og overgivelse til å reise ut med Guds kjærlighet.

Vårt hovedbidrag er med Navigatørene i Baltikum. Hvor våre egne Ole-Magnus og Kari Olafsrud stadig reiser. Henriette vil være med på en leir i Latvia i sommer. Kanskje flere av oss vil gjøre det ved en senere anledning? Til oppmuntring, dele vår tro, dele av våre ressurser, og ikke minst lære om liv og tro av dem. Kanskje gjennom økonomisk støtte og materiell hjelp bidra til at Luba som besøkte oss i mars kan starte et sårt tiltrengt barnehjem. Dypt preget av troen og kjærligheten til den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus.

Jesaja ble kalt av Gud hørte vi lest. Han følte seg liten, og uverdigg, syndig som han var. Men rensset av Gud svarte han til slutt på kallet om hvem som vil gå: Jeg vil. Send meg.

Noen av oss skal gå med hele vårt hus og liv slik Kåre og Aslaug, Ole-Magnus og Kari gjort. Alle skal vi være vitner der vi bor. Alle kan vi på ulike måter bli brukt også utenfor Lørenskog, f eks i Baltikum eller Vietnam. Med bønn og støtte og kanskje noe mer? Vi trenger å få øynene opp på nytt innimellom. Kanskje nå. Nye perspektiv. Nye prioriteringer og nye valg. Men hjørnesteinen er alltid den samme.